

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 273/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Стаменић, адвокат из ..., против туженог Холдинг корпорација „Крушик“ а.д. Ваљево, чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и преображаја радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3821/21 од 07.10.2021. године, у седници одржаној 20.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3821/21 од 07.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 208/20 од 15.04.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П1 208/20 од 21.07.2021. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог бр. .. од 03.06.2020. године као незаконито. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог почев од 05.01.2020. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад у року од 8 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу наканди трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3821/21 од 07.10.2021. године потврђена је пресуда Основног суда у Ваљеву П1 208/20 од 15.04.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П1 208/20 од 21.07.2021. године, и жалба туженог одбијена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.

72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12) наведеног члана, не представља разлог због кога ревизија, у смислу члана 407. став 1. тачка 2) ЗПП, може да се изјави.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду број .. од 25.12.2017. године, као и више сукцесивних анекса уговора о раду, почев од 31.12.2017. године до 30.05.2020. године, на пословима радног места ..., редни број Систематизације ..., група .. . Анексом уговора о раду број .. од 27.12.2017. године, као и анексима уговора о раду од 01.05.2018. године, 22.06.2018. године, 29.08.2018. године, 20.12.2018. године, 20.03.2019. године, 17.04.2019. године, 26.08.2019. године, 25.11.2019. године, 31.12.2019. године, 29.01.2020. године и 23.03.2020. године тужилац је засновао радни однос на одређено време због потребе реализације пројеката по основу више уговора закључених од стране туженог. Оспореним решењем туженог од 03.06.2020. године тужиоцу је престао радни однос са 31.05.2020. године, због истека рока на који је заснован уговором о раду од 25.12.2017. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је решење туженог од 03.06.2020. године незаконито, због чега је поништено и утврђено да је тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време на основу члана 37. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 37. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, ... 75/14), прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1), послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2), ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Сагласно наведеном, за примену цитираних законских одредаба потребно је имати у виду да се више закључених уговора о раду на одређено време (сукцесивни уговори) имају сматрати једним уговором. Ако запослени ради на пословима (чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба у смислу цитиране одредбе члана 37. став 1. Закона о раду), укупно трајање рада по више уговора не може бити дуже од 24 месеца. За преображај радног односа је довољно да запослени ради још пет радних дана по истеку 2 године (24 месеца) као у конкретном случају.

У конкретном случају тужилац је са туженим закључио уговор о раду на одређено време и више анекса уговора о раду за период дужи од две године непрекидног рада у коме је обављао исте послове. Стога је правилан закључак нижестепених судова да је, у смислу одредбе члана 37. ст. 1. и 6. Закона о раду, дошло до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, због чега је усвојен тужбени захтев (како је то опредељено тужбеним захтевом). Код изнетог неосновани су ревизијски наводи туженог којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Ревизијски наводи да је тужилац засновао радни однос на одређено услед повећаног обима посла и реализације пројекта туженог по више закључених уговора у смислу одредбе члана 37. став. 4. тачка 2) Закона о раду су ирелевантни. По оцени Врховног касационог суда наведена оклоност нема значаја, зато што је до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време дошло истеком 24 месеца рада тужиоца на истим систематизованим пословима на којима је постојала стална потреба за радом тужиоца, а за супротно, како то правилно закључују судови, тужени није пружио доказе.

Ревизијски наводи којима се указује да су нижестепене пресуде нејасне јер судови не дају разлоге из којих су утврдили да је тужилац у радном односу на неодређено време почев од 05.01.2020. године без утицаја су. У конкретном случају је тужилац радни однос на одређено време засновао уговором о раду за период од 31.12.2017. до 31.05.2018. године, који је продужаван касније закљученим анексима уговора о раду, између осталог и анксом уговора о раду број .. од 25.11.2019. године, којим је тужилац засновао радни однос до 31.12.2019. године. Како је тужилац истеком времена на које је овај анекс уговора о раду закључен, закључењем новог анекса уговора о раду наставио да ради најмање пет радних дана, то су се стекли услови из члана 37. став 6. Закона о раду.

Како су нижестепени судови утврдили да је тужиоцу радни однос прерастао у радни однос на неодређено време почев од 05.01.2020. године (у складу са тужбеним захтевом), а тужилац тражио да се поништи спорно решење туженог од 03.06.2020. године, то је, с обзиром да је тужиоцу незаконито престао радни однос код туженог, правилна побијана одлука и у делу за поништај решења којим је тужиљи отказан уговора о раду.

Како се осталим наводима ревизије оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП, то је применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић